

Klauskite animacinio filmo

Anne Marie Filho

Moku su kinu

Klauskite animacinio filmo

: Anne Marie Filho

Animacinio filmo peržiūra turėtų leisti mokiniams susitikti kūrinį, suabejoti juo, suformuluoti kritinį sprendimą, išreikšti a nuomonę, argumentuotą požiūrį, diskutuoti, lyginti, įtraukti perspektyvą, užmegzti ryšius su kitais kūriniais, kitais menais, kitos žiniasklaidos priemonės, kurios konfiskavo tą patį objektą. Tai yra galimybė mokiniams įgyti žinių ir kurti įgūdžius kuriuos jie gali išbandyti kitu metu.

Lietus ir žuvis © Risa Kimpara

Du įprasti, bet skirtingi būdai klausinėjant

Kai klasės kviečiamos studijuoti objektą, kad ir koks jis būtų, siūlomo Gamta arba sukurta kūrybos dirbtinai, kaip yra, pavyzdžiui, a tekstą ar filmą, galima taikyti du klausimo būdus.

- Kruopščiai sutvarkytų klausimų rinkinys, dažnai pagal laipsnius sudėtingumo, pateikiama į jį atsakiusiems studentams.
- Apklausa nesustabdoma iš anksto, o konstruojama pagal mokinių apmąstymai, kai jie atranda tiriamą objektą ir reaguoti; šių apmąstymų organizavimas ir jų plėtojimas leis būtinai pasiekti išskeltus tikslus analizei, prasmės suvokimui, kurios išlieka identiškos abiem būdais; šios sekundės susidomėjimas metodas yra sudaryti sąlygas laipsniškai įgyti metodą, autonomijos, be kita ko, palaipsniui informuojant žmones invarių egzistavimo studentai savo stebėjimuose. Nors prisitaikyti prie jų amžiaus ir lygio, tai priklauso nuo mokytojo pakviesti mokinius apmąstyti jų įgyvendinamas strategijas klausinėti, analizuoti, suprasti, kad galėtų juos kritikuoti, įsisavinti, mokėti jas pasisavinti, pakartotinai panaudoti ir plėtoti.

Norėdami iliustruoti esmę, dabar įsivaizduosime, kad studentai yra pakvietė atrasti Riso Kimparos filmą „Lietus ir žuvis“.

Išlaikyti tikslą įvaizdžio ugdymas

Animacinio filmo rodymas yra visada turi galimybę pasiūlyti mokinių susitikimas su a darbas, kūryba meninis, pagal požiūrį meninės pamokos, ir tai kad ir koks būtų siekiamas tikslas.

Čia tikslinga priminti mokymo metodas meninis tokie kad ji yra formalizuotas įvairiais publikacijos, kurias galima rasti adresu Eduscol svetainėje, skiltyje atsidavęs šiems mokymams¹. Akcentas yra kokybei tikimasi iš šių susitikimų su meno kūriniai. Animacinių filmų studijos gali naudingai semtis įkvėpimo juose esančius pasiūlymus lydinčius dokumentus.

¹ <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Visų pirma „Pasiekiamą ranka, pasiekiamą žodžiai, pasiekiamą akis: susidūrimas su plastinio meno kūriniais 6:9 metų amžiaus“ ir „Susitikimas su kūriniais ugdant mokinį nuo 9 iki 12 metų: išdrįsk tyrinėti, kvestionuoti, tyrinėti, kvestionuoti... tapti meno tyrinėtoju“.

Nuo asmeninės patirties sutelkimo iki žinių

Vaikai yra sujaudinti ir supranta filmą atsižvelgdami į savo patirtį. Jei darbas čia formaliai skiriasi nuo to su kuria mokiniai yra susipažinę, tai iš esmės reiškia visų dalijamasi patirtimi, lietaus, jo triukšmo, skėčio, didelio ar mažo, su kuriuo norime linksmintis, galbūt mokyklinio autobuso. Jis įtraukia atmintį, lengvai įsitvirtina asmeninėje istorijoje ir skatina suvokimo konotacijų žaidimą.

Priklausomai nuo projekto, susitikimui galime pasiruošti, prieš peržiūrą aptardami šią „lietaus“ temą. Kas myli, kas nemyli ne? Už ką? Kokia atmintis (-os)? Kokie vaizdai? Galėsime patys rašyti, piešti, inscenizuoti, tyrinėti žodyną įsivaizdavo lietu, prieš sužinodamas, ką režisierius įsivaizdavo ir pasakojo.

Galbūt kūrinys atsilieps ir vaikų kultūrai. Daug darbų, tinkančių visoms amžiaus grupėms lietus. Priklausomai nuo amžiaus, jiems buvo skaitomos knygos arba jie patys skaitė, su kuriais susidūrė veikėjai lietus, vaikų literatūros klasika, tokia kaip Agnès Rosenstiehl albumas „Mimi Cracra, lietus, ji myli tai!“.

Jie prisimins darželių eilėraščius prancūzų kalba „Lija, šlapia, tai varlių vakarėlis“, „Lieja piemu“, anglų k. „Rain rain go away“... Ar jie turėjo galimybę pamatyti Gene Kelly dainuojant lietuje? Bet kokiame atveju, keliems priešais, asmeninių, kultūrinių, socialinių..., mokiniai jau turi išteklių suprasti filmą.

Sąmoningai ar nesąmoningai studentai taip pat sutelks savo žinias ir patirtį, susijusią su paties statyba istorijas, kurios grindžia jų lūkesčius ir leidžia numatyti būsimus nuotykius. Risos Kimparos filme, Istorijos vystymasis originalus savo blaivumu. Tai gali sužlugdyti jaunų studentų, tų, kurie galbūt maitino, siekius šios ankstesnės patirties, padėjusios ankstyvosios literatūros ir kino kultūros pagrindus. Šis filmas yra ir naratyvinis, su labai rafinuota pasakojimo gija, ir kontempliatyvus. Tai gali būti painu.

Rue de Paris, lietingas oras, Gustave Caillebotte, 1877. Čikagos meno institutas

Tyrinėjimas

Susidurti su kūriniumi reiškia susitikti ir su jo autoriumi, tai yra susikurti jo kūrimo ir platinimo kontekstą. Mokiniai turėtų būti išmokyti atkreipti dėmesį į šią informaciją. Šio identifikavimo prasmė bus patvirtinta tik ją pasikartojant, išsiplėtė, kad susitiktų su kitais kūriniais, tapybiniais, muzikiniais, literatūriniais... Kukliai kalbama apie tai, kaip išmokyti juos pagarbos autoriui, jo darbui ir jo komandos darbui. Be to, jie galės palaipsniui mokytis apie kultūras, kurių darbai turi epochų žymes, laikui bėgant atranda „mokyklas“, kaip jau seniai sakoma kitiems menams, prireikus, suskirstant menininkus į mokyklas pagal jų kilmės šalį, pagal amžių, pagal meninis judėjimas, kuriam jie priklauso.

Platformoje siūlomi animaciniai filmai yra persunkti jų autorių kultūra, tačiau jie taip pat yra plačiai atviri kitų įtakų, o pačių gamybos komandų sudėtis dažnai yra daugiakultūrė. Pastebėsime kad daugumos filmų pavadinimai yra anglų kalba, kad priklausomai nuo amžiaus ir ciklo mokiniai išmoks versti. Nesileidžiant į ginčus, šis anglų kalbos vartojimas filmams, sukurtiems šalyse, kuriose ji nėra tinkama kalba pareigūnas pabrėžia kreipimąsi į tarptautinę auditoriją, kurios kultūra taip pat turės įtakos priėmimui. Priklausomai nuo metų projekto, šio identifikavimo darbo pėdsakus galėsime išlaikyti darbų „kontekste“.

Filmo „Lietus ir žuvis“ atveju sistemingai įrašoma pačiame filme siūloma informacija du rašmenys: japonų abėcėlė, tada lotyniška abėcėlė. Taigi informacija japonų kalba yra išversta į anglų kalbą.

Pavadinimas	Lietus ir žuvis	Pavadinimas pasirodo po 43 sekundžių japonų ir k anglų kalba. Angliški titulu pavadinimai neprasideda su didžiosiomis raidėmis, kaip reikalaujama pagal susitarimą. Japoniški simboliai reiškia „auksinę žuvelę“, o ne ne „lietus ir žuvis“. Jie nepanašūs maži laiveliai, išsiskiriantys prieš ūkanotą horizontą. ☹ = raudona. ☹ = žuvis.
Autorius	Risa Kimpara	Japonų režisierius
Komanda ir funkcijų paskirstymas		Ši informacija pateikiama filmo pabaigoje.
Scenarijus, dizainas, redagavimas ir animacija	Risa Kimpara	4.22
Animacijos asistentas	Jusuke Kazuta	4.22
Muzika	Yusaku Masuda	4.28
Garso efektai	Takuji Oe	4.28
Garso maišytuvas	Yoshito Morita	4.28
Gamyba	Tokijo menų universitetas	4.28
Režisierius	Risa Kimpara	4.34
Gamyba	Tokijo menų universitetas	4.34
Gamybos vieta	Tokijo menų universitetas	Rodomas ekrane nuo pat pradžių.
Gamybos šalis	Japonija	Sukurta Tokijo menų universiteto
Baigimo data	2010 m	Data juodo ekrano apačioje, paskutinis vaizdas.

Gali būti pateikta kita informacija.

Filmo trukmė	4.47 sekundės
Techninė	2D filmas
Papildoma informacija apie gamybą	Filmą, kurį režisavo Risa Kimpara1, 1-aisiais metais Tokijo menų universitete.

Atsižvelgimas į visus šiuos elementus priklauso nuo klasėje vykdomo projekto ir mokinių lygio. Tačiau atrodo Labai svarbu, kad mokiniai metodiškai įprastų įvardinti bent jau autorių, nekreipdami dėmesio į filmo kūrimą apima komandą ir nustatyti gamybos metus bei vietą.

Jei mokytojas planuoja kurti animacinį filmą su savo klase, jis jau čia su mokiniais gali stebėti skirtingą funkcijos, kurias atlieka komandos nariai, tiek daug vaidmenų, kuriuos vėliau galima paskirstyti.

Skirtumas tarp šio filmo ir matytų japonų kūrinių formos gali pasirodyti vyresnio amžiaus žmonėms. Esame čia arčiau kino Te Wei (1915:2010) įkūrimo ir jo animuotų plovimų arba Isao Takahatos išskirtinumo. knygoje „Pasakojimas apie princesę Kagują“ (2013). Režisieriaus pasirinkimuose ryškūs japoniškos kultūros elementai.

Pasakojimas. Žingsnis, santrauka, santrauka

Įdomu pakviesti studentus žodžiu ir (arba) raštu dirbti su siūlomos istorijos pristatymu.

Galime teikti pirmenybę terminui „kablukas“, o ne iš prekybos pasiskolintam terminui (pardavimo pasiūlymas, komercinis argumentas) ir šiandien dažniausiai naudojamas vienu ar dviem sakiniams sužadinti pristatymą, kuris turi sukelti susidomėjimą, dažniausiai neatskleidžiant pabaigos. Apskritai šis pristatymas, šis „kablukas“:

- . apibūdina pradinę situaciją
- . nurodykite simbolius
- . praneša apie pirmąjį įvykį, nuo kurio prasideda istorija ir kuris gali pakeisti veikėjo (-ių) gyvenimą atidarius jiems yra galimybių laukas, sukuriantis daugiau ar mažiau stiprią įtampą.

Filmas „Lietus ir žuvis“ buvo kelių šių trumpų pristatymų tema.

Štai trys, paimti iš svetainių, kuriose cituojamas darbas, prie kurių pridodamas ketvirtasis pasiūlymas angliškai kalbančioje svetainėje:

„Vieną lietingą dieną mažas berniukas laukia autobuso ir paleidžia savo vaizduotę. Jo galvoje išskyla vaizdai.“

Films pour enfants platforma

„Per liūtį mažas berniukas laukia autobuso, pasislėpęs po skėčiu, ir mintyse išvažiuoja.

cinemapublic.org

„Lietingą dieną autobuso stotelėje laukia berniukas, vandens lašai trinkteli ir kelia bangas baloje.

Staiga pradžia. Aukštinė žuvelė tvenkinyje...“

3dvf.com

„Vieną lietingą dieną autobusų stotelėje niūriai laukė berniukas. Plečia, lietaus lašai šokinėja ir kelia bangas baloje. Stebėdamas tai pamatė, kažkas išokinėti. Kai berniukas pažvelgė į balą, plaukė raudona žuvis. Tai istorija apie raudoną žuvį, kurią berniukas pamatė lietingą dieną.“

„Letterboxd“ : socialinis tinklas, skirtas kino mėgėjams

Šio kabluko sudėtis ir pasirinkimas reikalauja daug pastangų ir leidžia studentams formuoti apmąstymams.

Aukščiau pateiktuose pavyzdžiuose lietus minimas pirmaisiais žodžiais. Būtent ji yra varomoji jėga

veiksmas, kurio intensyvumas padvigubėja, sukuriamos balos, veidrodžiai vaikui. Kai sustoja, sustoja ir filmas.

Taip pat galime dirbti su dar trumpesnėmis formomis, daiktavardžio fraze ar šūkiu prie pavadinimo.

„Pičo“ rašymas gali būti pirmoji arba nauja galimybė suabejoti pasirinktu pavadinimu.

Mokiniai pastebės skirtumą tarp japoniško pavadinimo, kuris reiškia „auksinė žuvelė“, ir angliško pavadinimo, kuris verčiamas į

„Lietus ir žuvis“. Kodėl toks skirtumas, kurį numanė režisierius? Kuo įdomus pirmasis, antrasis?

Kokį kitą pavadinimą mokiniai įsivaizduotų? La Fontaine maniera „Vaikas, lietus ir žuvis“, kuri reiškia daugiau apie istorijos, be aiškaus moralo čia? Arba, visai kitaip, „Laukimas“, „Svajotas lietuje“, kuris verčia vaiko situaciją, jo mąstyseną. Mokiniai gali sugalvoti daugybę atsakymų.

Klasė taip pat galės palyginti filmo pavadinimą su kitų kūrėjų, poetų, dailininkų, muzikantų pavadinimais...

darbus, kuriuos jie skyrė lietuvi, pavyzdžiui, cituotus šio dokumento pabaigoje.

Santrauka yra ilgesnė ir pasakoja visą istoriją. Terminas „konspektas“, įtrauktas į kino leksiką, gali

bus laikomas sinonimu ir pateikiamas 9:12 metų mokiniams. „Lietus ir žuvis“ bus pateikta santrauka

kai kurie lengvai įveikiami sunkumai, viena vertus, dėl svajonių susipynimo su realia patirtimi, kita vertus,

yra dėl veikėjų ir juos vienijančių nuorodų interpretacijų įvairovės. Santrauka klausia

mokiniams atpažinti vietą, veikėjus, juos vienijančius saitus, veiksmą, kuriame jie dalyvauja.

Vieta, dekoras

Filme nerodoma konkreti aplinka. Reti įkalčiai patvirtina hipotezes:

Vizualiniai patarimai:

- . Baltas barjeras (0,23)
- . Pailgas ženklas (0,48), kurį suprantame, rodo autobuso stotelę
- . Autobusas arba tolimojo susisiekimo autobusas
- . Eskizuoti medžiai ir pastatai (nuo 3,29)

Garso signalai:

- . Važiuojančių automobilių garsas
- . Autobuso ir jo pneumatinių durų garsas.

Atsižvelgdami į asmeninę patirtį, mokiniai atpažins miestelį, kaimą, kaimą, kelią, kampaniją, tačiau vargu ar pavyks nueiti toliau ir patvirtinti savo hipotezes. Veiksmas gali vykti vietose, įvairiose šalyse.

Lietus, tada saulės sugrįžimo sukeltas akinimas paslepia arba užgožia dekoro elementus. Dėmesys toks sutelktas į vaiką, skėtį, autobusą, kelis esminius istorijos elementus ir, svarbiausia, lietų, tada saulę kurie yra esminiai veikėjai ir kurie maitina vaiko emocijas.

Per pirmąjį Satsuki, Mei ir Totoro susitikimą filme „Mano kaimynas Totoro“ (Hayao Miyazaki, 1988) lietaus užuolaida taip pat paslepia pilkos spalvos dekorą, jį suskaidydama. Ar režisierius prisiminė šį filmo epizodą?

Lietus ir šviesa turi tirpinančių galių. Dekorų elementų tirpimas sustiprina pasirinktas spalvas. Išnyksta tikslios formos ir vaikas tampa visur pilka spalva, o vėliau į oranžinės geltonos spalvos skaidrumą. Keli atspalviai vos išskiria mažo berniuko aulinius, šiek tiek melsvus drabužius, tarsi pilkos spalvos variantus.

Lietaus pasaulis yra toks pat vienspalvis kaip Te Wei skalbiniai. Raudona žuvis, auksinė žuvis, suteikia auksinę spalvą, kuri tada pasiekia visą dangų, tą akimirka, kai pagaliau atvyksta laukiamas suaugęs žmogus. Dekorų spalvos sutampa su jausmais, vaiko emocijomis, juos reiškia tiek pat, kiek ir yra priežastis.

Lietus ir žuvis © Risa Kimpara

Veikėjai

Šiame įspūdžių dekore atpažįstamas pagrindinis veikėjas. Jis vaikas. Jo mažą dydį reiškia:

- . Vaiko/skėčio proporcijos
- . Vaiko/autobuso stotelės ženklo proporcijos
- . Vaiko/suaugusiojo proporcijos, žiūrint iš paukščio skrydžio paskutinėje dalyje (vaizdas, kuriame jis rodomas kartu su suaugusiuoju).

Tai tikriausiai mažas berniukas, jei interpretuosime taip:

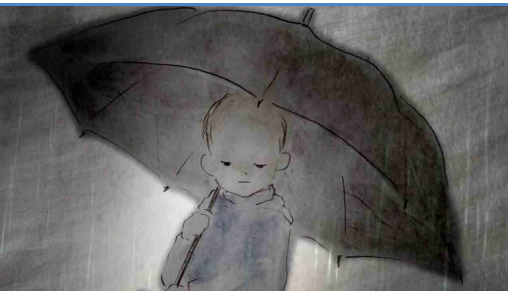
- . Jo drabužiai, kurie yra vaikiški ir dažniausiai dėvimi berniuko, tačiau klasėje gali būti nori tai aptarti
- . Jo trumpa šukuosena, bet mokiniai galės diskutuoti ir apie tai.

Aukščiau cituojamų aikštelių autoriai vieningai atpažįsta mažą berniuką.

Piešinys taip pat suteikia užuominų apie vaiko savijautą.

- . Jo veidas: akys, burna išraiškingi.

Burna nupiešta, „sutraiškyta“ linija, galinčia išreikšti liūdesį, niūrumą, džiaugsmą, nuostabą.

Vaikas iš liūdesio pereina prie malonumo, kai atrado katę, o paskui stebisi pasvajodamas prieš džiaugsmingai surandant laukiamą suaugusįjį. Visi šie jausmai yra žymimi vienoje eilutėje. Tai, kaip jis tempia skėtį, paryškina įspūdį liūdesio.

Aplink vaiką kiti personažai yra netikslūs.

. Gyvūnai, tikri kaip tamsios spalvos katė, kuri miaukia ir bėga nuo vandens; tikras ir nerealias tuo pačiu metu, kaip šios auksinės žuvelės, kurios dauginasi per visą dieną ir kurie skraido.

. Moteriška figūra, kaip vienos iš šių žuvų metamorfozė, kuri kelia bučinys į vaiko voka.

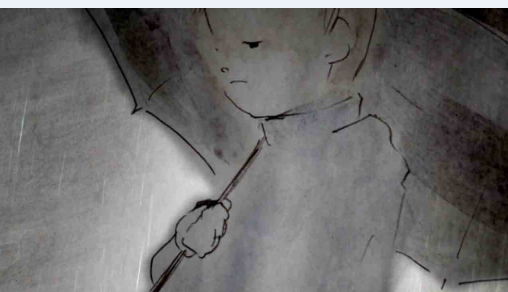
. Pabaigoje įsikišusi vyriška figūra glamonėja vaiko plaukus, prieš tęsdamas kelionę su juo.

Suaugusieji vaiko svajonėse kaip ir tikrovėje yra švelnūs ir gynėjai. Jų buvimas siejamas su malonumu ir laime. Mokiniai suformuluos hipotezes. Jie, be jokios abejonės, norės atpažinti žmoguje tėvas, kad vaikas laukiasi, ir turės pagrįsti tokį aiškinimą. Ar jie taip pat teis kad išsvajota moteris yra motinos, apie kurią vaikas galvoja, atvaizdas? Motina nėra tikrovėje, bet yra mažo berniuko vaizduotėje.

Moteriška figūra atrodo gimusi iš auksinės žuvelės, žuvies metamorfozės d'or, kaip mes sakome angliškai, "goldfish". Ji, kurios auksiniai plaukai išsiskleidžia kaip uždengti žuvų pelekai, greitai išnyksta.

Gyvūnų metamorfozė į žmones ir atvirkščiai yra universali tema ir pasirodo daugelyje legendų Japonijoje, kaip ir kitose šalyse.

Ovidijaus skaitytojas ir atviras Vakarų kultūrai Hayao Miyazaki tuo pasinaudojo vaizduotę sukūrę „Ponyo ant uolos“ (2008), istoriją apie auksinę žuvelę mergaitę, ne be įkvėpimo iš ilgo kelio, Anderseno.

Lietus ir žuvis © Risa Kimpara

Veiksmas

Lyja lietus. Vaikas, vilkdamas už savęs skėtį, eina link autobusų stotelės.

Nuo 0,15 iki 0,39 vaikas kerta lauką iš kairės į dešinę, atrodo liūdnas, vilkdamas skėtį. Judėjimą pabrėžia kadro kaitaliojimas, rodant vaiką iš arti, tada vidutiniu kadru. Kiekvienas plano pakeitimas leidžia mums pakeisti Perkelkite vaiką į kairę nuo paveikslėlio ir pakartokite šį judesį iš kairės į dešinę.

0,30/0,31 kadras sujungia du šūvius.

Keletą kartų filme bus du vaizdai, kurie labai sklandžiai reiškia perėjimus.

Nuo 0,31 iki 0,39 vaikas kerta lauką ir dingsta, palieka rėmą dešinėje, palikdamas tuščią vietą jiems pasirodyti ir tada tituliniai veikėjai išnyksta.

0,47 ir iki 0,54 filme rodomas vaikas, stovintis stotelėje.

Vaikas stovi autobuso stotelėje. Atvažiuoja autobusas, sustoja ir išvažiuoja.

Nuo 0.55 iki 1.07 autobusas įvažiuoja į lauką iš kairės, kerta ir sustoja, prieš išeinant iš rėmo į dešinę.

Garso takelis suteikia informacijos apie pneumatines duris tada uždarykite mums nemačius jų vaizde.

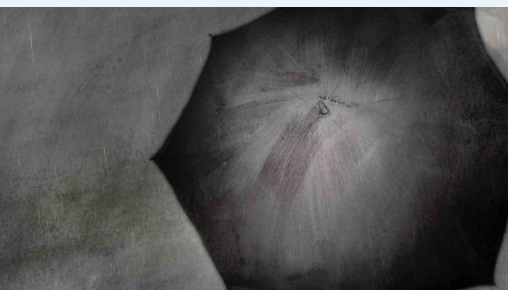
Vaikas į autobusą neįlipo. Jis liko, jis laukia po nuolatinis lietus.

1.08 dingęs autobusas atskleidžia vaiką, vis dar stovintį stotelėje. Mes galėjo pagalvoti, kad įsės į autobusą ir nustebs jį pamatęs.

Liūtis didėja. Vaikas atidaro savo skėtį, kuris rezonuoja.

Nuo 1.09 iki 1.16 vaikas užsiėmęs skėčio atidarymu.

1.17 skėtis uždengia beveik visą lauką, tada matomas vaikas stambiu planu (1,18) ir vidutiniu kadru (1,19), abu vaizdai yra uždengti į 1.19.

Prie jo prisijungia katė ir prie jo prisiglaudė po skėčiu.

Vaikas laukia ir skiria kelias sekundes, kad parodytų jam šitaip, bejėgiškai. tulžis, tuščia eiga. Tada jam kyla mintis (1,31, sudėlioti vaizdai) žaisti su savo skėtis (1,31:1,42). Kol kadras dar iš arti, vaikas mažai matomas pamažu šiek tiek panyra, tarsi vaizdas į jį vis aukštėtų, sekimo kadre, kuris yra ir gale, ir vertikaliai. Nuo 1.42 iki 2.05 vaiko dėmesys sugeria katės miaukimas, kuris lieka už ekrano. Vaikas yra dabar vaizdo centre, o 2.00 : naujas vertikalus judesys leidžia atrasti katę.

2.05 atskleidžia vaiką autobusų stotelėje, kaip matėme anksčiau (plg. 1.19), bet po jo skėčiu katė prisiglaudė. Vaikas nebėra vienas.

Lietus ir žuvis © Risa Kimpara

Vaikas ir katė stebi savo atspindį baloje. Vaikas atranda auksinę žuvelę, kuri yra pradeda skraidyti aplink jį, lydymas pulko kitų besisukančių žuvų. Pasirodo moteriška figūra juokiasi, prieš dingdamas pabučiuoja vaiko veidą.

Toliau pateiktas vaizdas (2,20/2,11) stebina. Tai atrodo kaip žemas kampas, bet atspindys paaiškina šį efektą. Veikėjai yra suskaidomi balos atspindyje (2.12-2.20), tada kartu egzistuoja du pasauliai ir vandenyje atsiskleis visata neįprastas.

Auksinė žuvelė pasirodo per 2,25, tarsi gimtų iš vandens lašo, kuris užima vaizdą nuo 2,21 iki 2,25. Atrodo, kad jis miršta per 2,38 ir atgimsta iš dviejų rankų, kurios jį paima, priglauskite ir leiskite pabėgti, kaip tai daroma su paukščiu (2.39-2.45). Šios dvi Atrodo, kad rankos nėra tos vaiko, kuris tampa nustebusiu žuvies skrydžio, tada visų žuvis aplink jį. Vaizdas pastato jį centre, stambiu planu, stambiu planu, vidutiniame kadre, taip pat norint atrasti baletą iš daugybės jį supančių žuvų (2,55:3,03, superpozicija). 3.10 stambiu planu galime užfiksuoti moters bučinį su šviesiais plaukais ant akies voko, prieš dingstant (3.13, keli vaizdai, nurodantys greitį judėjimas). Vaikas lieka vienas, tada išnyksta.

Tuščią lauką vis geltonesnėmis ir rausvesnėmis spalvomis kerta auksinė žuvelė iš apačios į viršų ir iš dešinės liko (3.20). Žuvis dingsta lauko gilumoje (3.21).

Saulė sugrįžo. Žuvys dingo, bet dangus, vėl saulėtas, yra jų spalvos. Katė palieka. Suaugęs žmogus, tikriausiai išlipęs iš autobuso, dabar yra su vaiku. Jis švelniai glosto jos galvą. Suaugęs ir vaikas išvyksta kartu.

Saulės paaukuotas dangus užpildo visą lauką nuo 3,22 iki 3,28. Oranžinės formos danguje primena žuvies formą raudona, jo kūno apvalumas, pailgas uodegos trikampis. Vaiko ir katino siluetai, nugaromis į dangų ir dekore vėl atsiranda, dubliuojasi savo atspindyje ant žemės, o į juos nukreiptas žvilgsnis atsitraukia, tarsi veikiamas iš galinio sekimo šūvio. Uždarytas skėtis patvirtina, kad lietus liovėsi. Katė palieka vaiką (3,36). 3.55, vaizdai yra Vaikas matomas iš viršaus, nuleista galva centre, o veidas, kaip atrodo, atspindi baloje. vaikas, vis dar susižavėjęs, toliau žiūri. Atspindyje atsiranda šešėlis už jo (4.05). Vaikas juos išplečia akimis. Jis apsisuka ir susiduria su atvykėliu (4.08), kurio žvilgsnį priima filmas ir kuris lieka už ekrano. Taigi vaikas matomas nardęs, nustebęs, nesišypsodamas. Didelė ir plati ranka patenka į rėmą iš rėmo viršaus ir remiasi į galvą (4.12) kurią jį apima. Vaikas užsimerkia ir vėl atidaro, dabar šypsosi (4,14), net vis labiau rausta daugiau (4,15). Jo laimingas veidas yra ant autobuso (4.16), kuris palieka rėmą išlipdamas per rėmą dešinėje ir kuris tai darydamas atskleidžia vaikas ir suaugusysis, dabar laikantys skėtį. Suaugęs ištiesia ranką vaikui (4.18) ir du siluetai, kurie sumišę profilyje (4.20) dabar judėkite į kairę ir išnyks. Laukas tuščias (4.20/4.22) iki pasirodo kreditai. Suaugęs ir vaikas vėl pasirodo centre, už komandos narių pavardžių. Jų nugaros yra ir atrodo, kad eina link lauko gilumos.

Už kameros : tai istorijos erdvė, kuri neatsiranda kadre. Laukas yra matoma erdvė kadro viduje. Autorius naudoja ne fotoaparata, kad akimirksniškai paslėptų nuo žiūrovo tai, ką mato vaikas: katę, suaugusįjį.

Plėtiniai:

Remiantis filme rastais įkalčiais, mokinių gali būti paprašyta įsivaizduoti, kas nutiko anksčiau, duoti vardą vaikui, sugalvoti jo istoriją, kuri paskatina jį patirti filme pasakojamas akimirksnis.

Tema

Temos apibrėžimas gali sukelti diskusiją klasėje.

Atrodo, kad laukimo tema čia yra pasakojimo esmė.
Tačiau gali būti įdomu jį apibūdinti: tuščiaja eiga, vienišas...

Reikšminga ir lietaus tema. Pavadinimas, kuriame anglų kalba yra žodis „lietus“, tai liudija.

Taip pat nagrinėjama vaikystės tema: gebėjimas svajoti, įsivaizduoti, gebėjimas palikti realybę savo atspindžiui, dislokuoti aplink save visatą, atrastą savyje ir (arba) legendose, pasakose... bet ir santykius su suaugusiais šios moteriškos ir vyriškos figūros. Tėvo figūra atpažįstama, motinos figūra svajojama. Ar būtų mama nėra, serga kaip My Neighbor Totoro prie Miyasaki, kur dvi mažos mergaitės, Satsuki ir Mei, gyvena vienos su savo tėvu?

Koinobori Japonijoje, Dmitrijus Popovas

Hiroshige, 1895. Bruklino muziejus

Skraidančios žuvies modelis

Skraidančios žuvis vaidina svarbų vaidmenį Japonijos kultūroje. Jie yra atstovaujama Koï Nobori, pažodžiui „karpinių srovių“, kurie yra koi karpio formos vėjo kojines, skirtos „Tango no sekku“, „berniukų vakarėlis (sekku). Energingas karpis plaukia prieš srovę su drąsos, kuri jiems pelnė šią duoklę. Šis „skraidančios žuvis“ modelis, kurio pavadinimas Japonų kalba „auksinė žuvelė“ pabrėžia svarbą, o svajones iškelia į filmo esmę, vidinį berniuko gyvenimą, kurį akimirka atskleidė žuvytės išvaizda.

Garso takelis

Filmo garso takelis visiškai be dialogų. Nustatant, jis daro daugiau nei palaiko, o sustiprina vizualinis suvokimas, jis jį orientuoja. Jis pabrėžia kompoziciją, judesį, apibrėžia momentus, palaiko, palaiko prasmę, padeda iki supratimo. Tai gali sumažinti vaizdų polisemiją.

Klauskite nematę

Jei projektas turi atkreipti mokinių dėmesį į šio garso takelio svarbą, galima pasiūlyti jiems jo pasiklausyti prieš pamatydami filmą, pati, o vėliau leisdama studentams suformuluoti hipotezes remiantis šiuo klausymu. Lietus ir žuvis garso takelis sudarytas iš trijų dalių, kurios yra akivaizdžios ausiai.

. Pirmoje girdime, kad lyja, kažkas vaikšto, važiuoja mašinos, sustoja „mašina“ ir vėl užveda, bet vaikai gali atpažinti pneumatinių autobuso durų garsą, skambutį prieš miaukimą.

Ar jų asmeninė patirtis taip pat leis jiems būti dėmesingiems lietaus dundėjimui ant skėčio?

. Antroje muzika, kaip ir ksilofonas, uždengia garso lauką, persmelktą lietaus garso.

Iš pradžių jis yra lėtas, tada labai greitas, tada vėl keičiasi.

. Pagaliau trečioje lietaus nebegirdėti. Varpas silpnai suskamba, tada dingsta.

Automobiliai važiuoja su triukšmu, kurį sukelia jų judėjimas šlapia žeme, transporto priemonė sustoja, kažkas eina, paukščiai verkia, transporto priemonės vis dar važiuoja, keli žingsniai, tada paskutinis garsas, vandens lašo garsas.

Šis garso takelis sudarytas iš garsų, pažįstamų jauniems studentams, kurie galės suformuluoti hipotezes, kurias filmas patvirtins, arba taps negaliojančiu. Antroji dalis gali sukelti sumišimą ir jokio garso, išskyrus nuolatinį lietu, neabejotinai nurodo tikrovę. Kur dingo vaikštinė, katė, transporto priemonės?

Šių garso elementų išnykimas kelia klausimą, ar tai signalizuoja apie tikro ir pažįstamo pasaulio išnykimą.

Klauskite ir nustatykite garsų kilmę vaizde

Atrankos metu su mokiniais įdomu priprasti atskirti:

. Garsai, priklausantys reprezentuojamai tikrovei.

(Pvz.: lietus, kurį matau nuotraukose).

Ar būtent juos dažniausiai girdime? Ar yra skirtumas tarp įprasto vaikų patiriamo šių garsų ir jų gražinimo filmas? Čia garsai yra tikroviški, tačiau dėmesį patraukia jų diskriminacija, paryškinant, pavyzdžiui, vandens lašo kritimą.

. Garsai, kurių kilmė nėra reprezentuojamoje tikrovėje.

(Pvz.: muzika, kurios niekas negroja tikrovėje).

Taigi režisierius pridėjo šią muziką. Įdomu paklausti kodėl ypač todėl, kad šiame filme ji pasirodo tik labai konkrečiu momentu, progresuoja iš lėto į greitą, tada vėl sulėtėja. Mokiniai neabejotinai pamatys kad tai palydi skraidančių žuvų šokį, kad instrumentų skambesys yra labai artimas lietaus lašams.

Muzika sutampa su svajojimu, su gimstančia vaizduotės judesiu, kyla iš vaikystės patirto lietaus, kurį paaštrina laukimo vienatvė tuščiajame eiga. Tai pabrėžia tikrovės, kuri vis dėlto išlieka, metamorfozė svajonių pradžios taškas: labai tikras lietaus garsas, kurį akimirka asocijuojasi su katės varpas, tampa krištolo skaidrumo muzika. Vanduo tampa įrankiu muzika ir krintantys lašai rezonuoja kaip ksilofono mentės.

Apie garsus kine galime remtis aiškiais ir iliustruotais paaiškinimais svetainėje:

<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Žiūrėti filmą be garso

Tai dažnai praktikuojamas pratimas, kuri leidžia mums pasiūlyti vieną arba kelis garso takelius ir analizuoti kaip jie įtakoja filmo priėmimą.

Mokiniai visada dėmesingi į prasmės variacijas ir emocijas suvokiamas pagal pasirinkimus įgyvendintas garsas.

Studentai taip pat pasikeis tarp muzikos ir garso efektų.

Tinklo filmas

Vaikų literatūra

Yra daugybė darbų, kuriuose kalbama apie lietaus patirtį.
Kodėl nepasirinkus darbų, siūlančių teigiamą lietaus viziją?
Eilėraščiai lietaus tema...

„Lyja“, Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), linksmumo kupinas eilėraštis, kurį mokiniai galės mėgdžioti būdami jauni oulpiečiai.

„Pluie“, À la borde du temps (1984) ir „Le loup vexé“, Enfantasques (1974), Claude'as Roy, poetiški ir linksmi tekstai.

„Pluie“, Les Stances, Jean Moréas (1899), aštuonios melancholiškos eilės, galinčios atkartoti vaiko svajones.

„Lietus“, „Daiktų šališkumas“, Francis Ponge (1942), neįprastas pokalbis su garsais ir formomis.

progresas artimas filmo progresui.

„Jis verkia mano širdyje“, Romansai be žodžių, Paul Verlaine (1874). „Barbara“, žodžiai, Jacques Prévert (1946).

Animacinis kinas

„Mano kaimynas Totoro“, Hayaho Miyazaki (1988). „Ponyo on the Cliff“, Hayaho Miyazaki (2008 m.)

Dažai

„Lietus, garai ir greitis“, William Turner, 1844, Nacionalinė galerija, Londonas.

„Lietus mieste“, Takeushi Seiho, 1864:1942 m., Orsė muziejus, Paryžius.

„Seascape Study with Rain Cloud“, John Constable, 1828, Karališkoji menų akademija, Londonas.

Palyginimas tarp japonų tapytojo Hiroshige kūrinių ir jo įkvėptų kūrinių, Vincento van Gogho „japonų“:

„Staigus lietus virš Shin-Ōhashi tilto ir Atake“, 1857 m., Hiroshige, Jungtinių Valstijų Kongreso biblioteka ir

Vincento van Gogho versija „Tiltas lietuje po Hiroshige“, 1887 m., Muziejus, Amsterdamas.

„Kviečių laukas lietuje“, 1889 m., Vincentas van Gogas, Filadelfijos meno muziejus.

Apsaugota nuo lietaus, Hanabusa Itchō, 1709, Metropoliteno meno muziejus

Muzika

„Vandens lašas“ (Preljudas opus 28 Nr. 15), 1838, Frédéric Chopin.

„Sodai lietuje“ (spaudiniai), 1903 m., Claude'as Debussy.

Claude'as Debussy pareiškė, kad prieš kurdamas šiuos spaudinius žiūrėjo į Turnerio paveikslus Londone.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

„Lietaus medis dviem marimboms ir vibrafonui“, 1981 m., Toru Takemitsu.

Šis japonų kompozitorius kelis kūrinius skyrė lietuviams, ypač devintajame dešimtmetyje. Šis, žaidė su mušamieji instrumentais, yra „imitatyvus“ ir gali žadinti mokinių vaizduotę.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>